

РЕШЕНИЕ

№ 1825

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13969** по описа за **2019** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 19.06.2019 г., постановено по НАХД № 13441/2017 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 18-4332-013367/16.07.2018 г., издадено от Началник сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на М. Т. М. от [населено място], [улица], вх.Б, ет.3, ап.12, ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Недоволен от така постановеното решение е останало санкционираното лице, което с касационна жалба в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд е приел законосъобразност на НП, при положение, че актът за утановяване на административно нарушение е съставен повече от 6 месеца след откриване на нарушителя. Настоява, че същият е бил установим към момента на извършване на нарушението. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени НП. В с.з. касаторът не се

явява, а процесуалният му представител адв.Г. поддържа жалбата.

Ответникът по касация – Началник сектор в отдел "ПП" при СДВР - не е взел становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд-София град, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 18-4332-013367/16.07.2018 г. на Началник сектор в отдел "ПП" при СДВР. Същото е издадено въз основа на АУАН № Д620858/18.06.2018 г., съставен от мл.автоконтрольор при наказващия орган. Обективизираните в акта констатации се свеждат до това, че на 01.12.2017 г., около 08.49 часа в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят и настоящ касатор М. е управлявал личния си лек автомобил "БМВ Х 1 Х.", рег.номер СВ8869АН, като срещу Академията на МВР се е движел със скорост 101 км/ч при максимално разрешена скорост 50 км/ч за населено място. Нарушението е установено и заснето с техническо средство - система за видеоконтрол TFR1- М, Радар TR4D с № 560 в клип № 565, заснемаща и записваща скорост, дата и час, място, както и рег.табела с рег.номер на автомобилите. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.21, ал.1 ЗДвП във вр.с чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорените административни наказания на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП.

За да потвърди обжалваното постановление, районният съд е приел нарушението за безспорно доказано. Приел, че шофирането с превишена скорост е установено с техническо средство, което е било изправно и обозначено, а оплакванията на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения в административнонаказателното производство са неоснователни.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Приетата по делото разпечатка от паметта на техническото средство (радар) за посочената дата доказва шофирането с превишена скорост по категоричен начин. Доколкото в него изрично е отразена не само датата, а и часът на установеното нарушение, нарушението е безспорно установено. Касационният съд нмира, че нарушението е по констатирано по начин, предвиден в закона. Наказващият орган решава как да ангажира отговорността на нарушителя, и в случая съставянето на АУАН от автоконтрольор при наказващия орган след преглед на видеоклипа е поставило законосъобразно начало на административнонаказателното производство. Според ТР № 1/2014 г. на ОС на ВАС редът за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя по чл.189, ал.4 ЗДвП с издаване на електронен фиш е неприложим в случая, тъй като същият може да се издаде само за нарушения, които се наказват с административни наказания глоба, а на конкретния нарушител са наложени две административни наказания - глоба и лишаване от право да управлява МПС съгласно чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП.

За разлика от процедурата по издаване на електронен фиш, в която производството е

съкратено и няма състезателен характер, в хода на административнонаказателното производство, което се е развило по общия ред, на административнопривлеченото лице са били осигурени дори повече възможности за защита, доколкото са събрани доказателства за нарушението (приобщени са записи от мобилната камера), както и декларация по чл.188 ЗДвП за това кое лице е управлявало автомобила.

В тази връзка е и основното оплакване в касационната жалба, което Съдът преценява като неоснователно. От разпита на актосъставителя и на другия свидетел, очевиден на нарушението, става ясно, че поради високата скорост на нарушителя и движението на полицейския автомобил срещу заснетия, е било невъзможно спирането му в момента на видеозаснемането. За да може да се установи авторството на деянието, се е наложило водачът да попълни декларация, в която да заяви той ли е управлявал автомобила на процесната дата, под страх от наказателната отговорност по чл.313 НК. Ето защо следва да се приеме, че сроковете по чл.34 ЗАНН текат именно от датата на декларацията от собственика на автомобила. Противното би означавало нарушителят да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Обстоятелството, че собственикът на автомобила и установим към момента на видеозаснемането, не води до различен извод предвид необходимостта от технологично време за проверка, изпращане и връчване на призовка на административнопривлеченото лице за явяване при контролните органи. Ето защо е правилен изводът на Съда, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения.

Мястото на нарушението е в достатъчна степен индивидуализирано, тъй като в НП не се говори общо за [улица], а за точно място на констатацията за превишена скорост на автомобила.

Съдът е разпитал актосъставителя и правилно е приел неговите действия за съответни на закона. Не се откриват вътрешни противоречия в показанията му и те не противоречат на посмените доказателства по делото, поради което същите правилно са били кредитирани от първата съдебна инстанция. Безспорна е установена и техническата годност на мобилната камера да установява превишение на допустимата скорост към момента на нарушението.

Нарушението е правилно квалифицирано от наказващия орган и правната квалификация на същото съответства на установените по делото факти. Според чл.21, ал.1 ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава скоростта от 50 km/h в населено място. По силата на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП (ред. - ДВ, бр. ДВ, бр.101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, когато превишаването е над 50 km/h, се наказва с глоба от 350 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

В заключение следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. С наложената глоба се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

Като е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление, Софийският районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния

кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.06.2019 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13441/2017 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.